

Égj le, napvilágú fáklyám

Догорай, моя лучина

Égj le, napvilágú fáklyám, égj le már!

Voltakat s a holtakat siratni kár!

Cigánylányok, kocsmák, dínomdánomok,

három trojkám

ő partján robog.

Három trojka – sár a sorsom, siralom,

három holló gubbaszt mindhárom bakon.

Milyen karaván ez, milyen hallali?

Többől tépett fejeket visz, jó öreg.

Szemüket a holló csőre vájta ki,
gödrükön zöld lámpás lángja szédeleg.

Minden lámpás zölden égő bánatom!

Szép mesét szőj, lenge lányka, hallgatom,

hogyan lett a svábbogárból cinege,

sárkányháton hogy repült el messzire...

Múlj mulatva, én utolsó bánatom,

úgy mulass, merülj el, mint Oroszhonom!

(A [Viktor Szosznora versei](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

[← Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal →](#)